

وضعیت تولید فناوری کشور با نگاه به جایگاه مهندسی مکانیک*

علی غفاری^۱ و مسعود عبدالله‌نیا^۲

(دريافت مقاله: ۱۳۹۷/۱۱/۱۹)، (پذيرش مقاله: ۱۳۹۸/۶/۳۰)

DOI: 10.22047/ijee.2019.171322.1623

چکیده: تولید فناوری به معنای تولید ثروت و قدرت از علم است. امروزه، فناوری نه تنها مسیری مطمئن برای تولید ثروت است، بلکه ابزاری برای نمایش قدرت نظامی، اقتصادی و صنعتی کشورهای دارنده آن است. در مطالعه حاضر، بر اساس برنامه کرسی آینده‌پژوهی مهندسی مکانیک، وضعیت تولید فناوری کشور به طور اعم بررسی و در رشته‌های مهندسی بهویژه مهندسی مکانیک ارزیابی و با برخی از کشورهای منطقه و جهان مقایسه شده است. هدف از این بررسی، ارائه تصویری واقع‌گرایانه و روشن از وضعیت تولید فناوری در کشور و تحلیل نقاط قوت و ضعف آن بود. در جمیع آوری داده‌ها سعی شد تا حد امکان آمار و داده‌های تفکیکی مربوط به رشته مهندسی مکانیک استخراج شوند. اصلی‌ترین شاخص‌ها برای تعیین وضعیت یک کشور در تولید فناوری شامل سندهای ثبت اختراع، میزان بودجه تحقیق و توسعه و همچنین تعداد نیروهای متخصص فعل در این بخش است. ثبت اختراع اولین قدم در تولید فناوری است. بالا بودن تعداد اختراعات ثبت شده یک کشور الزاماً به معنای تولید فناوری نیست، ولی پایین بودن آن نشانه ضعف در تولید فناوری است. نگاهی گذرا به داده‌های آماری نشان می‌دهد که سهم کشور ما در مقایسه با سایر کشورها در تولید فناوری ناچیز و وضعیت آن نامطلوب است. در این مطالعه مسائل و چالش‌های تولید فناوری تجربی و تحلیل و نقاط قوت و ضعف کشور تبیین شده است. در این مقاله صرفاً وضعیت موجود بیان و با سایر کشورها مقایسه و تحلیل شده است. همچنین پیشنهادهایی برای رفع چالش‌های موجود، طبق برنامه زمان‌بندی کرسی آینده‌پژوهی مهندسی مکانیک، ارائه شده است.

واژگان کلیدی: مهندسی مکانیک، آینده‌پژوهی، تولید فناوری، اختراع، تحقیق و توسعه، ایران.

* این مقاله بخشی از فعالیت پژوهشی مربوط به کرسی آینده‌پژوهی مهندسی مکانیک است که با پشتیبانی صندوق حمایت از پژوهشگران و فناوران کشور، در شاخه مهندسی مکانیک فرهنگستان علوم در حال انجام است.

۱- استاد گروه مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی، تهران، ایران. (نویسنده مسئول). ghaffari@kntu.ac.ir
۲- دانشجوی دکتری گروه مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی، تهران، ایران. ir.m.abdollahinia@mail.kntu.ac.ir

۱. مقدمه

در فرهنگ لغات آکسفورد واژه فناوری معادل «بهکارگیری دانش علمی برای مقاصد عملی و کاربردی» معنا شده است. با توجه به این تعبیر، زمانی که علم با عمل در می‌آمیزد، فناوری پدیدار می‌شود (Sheykhan & Bakhtiari- Nejad, 2014). به طورکلی، از میان تعاریف فراوانی که برای واژه ترکیبی «تولید فناوری» وجود دارد، یک تعریف نسبتاً مشترک عبارت است از: ارائه نتایج به دست آمده از ابداعات فردی یا نوآوری‌های علمی به صورت محصولی نو یا خدماتی تازه که قابل عرضه به بازار باشد.

بررسی وضعیت کشورهای مختلف نشان می‌دهد که یک رابطه علی‌دوسوسیه و مستقیم بین رشد و توسعه کشورها و تولید فناوری وجود دارد. هرچه کشوری توسعه یافته‌تر است، تولید فناوری در آن بیشتر است و هرچه تولید فناوری بیشتر باشد، کشور توسعه یافته‌تر است.

در مطالعه حاضر وضعیت تولید فناوری در کشور ایران بررسی و با سایر کشورها مقایسه شده است. این مقاله دارای پنج بخش است. پس از مقدمه، در بخش دوم آمارهای مربوط به وضعیت تولید فناوری در کشور ایران و تعدادی از کشورهای منتخب منطقه و جهان ارائه شده است. در بخش سوم مقاله تجزیه و تحلیل آمارهای ارائه شده و علل وضعیت موجود بیان شده است. بخش چهارم مقاله شامل مهم‌ترین نقاط قوت و ضعف موجود در کشور از نظر تولید فناوری است. در بخش‌های سوم و چهارم برای ارزیابی وضعیت تولید فناوری در رشته مهندسی مکانیک، به نظرهای اعضای کرسی آینده‌پژوهی، بعضی از اعضای دیگر فرهنگستان علوم، تعدادی از استادان مهندسی مکانیک و بالاخره، جمعی از صاحبنظران صنعتی کشور توجه شده است. در بخش پنجم مقاله نیز جمع‌بندی کلی موضوع صورت گرفته است.

۲. وضعیت تولید فناوری در کشور ایران و مقایسه آن با سایر کشورها

در این بخش وضعیت گذشته تا به حال کشور ایران و کشورهای منتخب منطقه و جهان در تولید فناوری بررسی شده است. در پژوهش حاضر به منظور مقایسه وضعیت تولید فناوری کشومان با سایر کشورها، تعداد ۱۸ کشور دیگر به عنوان کشورهای منتخب تعریف شده‌اند. از کشورهای پیشرفته صنعتی غربی ۵ کشور آمریکا، آلمان، فرانسه، انگلستان و کانادا، از کشورهای آسیایی پیشرفته و در حال توسعه ۵ کشور ژاپن، چین، هندوستان، کره جنوبی و مالزی، از کشورهای نزدیک و همسایه ایران، ترکیه، عربستان سعودی، روسیه و رژیم اشغالگر و از سایر قاره‌های نیز بربزیل، مکزیک، نیوزلند و استرالیا مجموعه کشورهای منتخب در این پژوهش بودند و سعی شد که داده‌های آماری سال‌های اخیر (تا حد امکان برای یک دوره ۵ ساله ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۵) از مراجع شناخته شده بین‌المللی استخراج شوند.

برای ارزیابی فناوری کشورها در سطح بین‌المللی مدل‌های مختلفی ارائه شده است که هر یک دارای شاخص‌هایی هستند (Tabatabaian, 2009).

فناوری سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران یکی از مراکز تحت ناظارت وزارت علوم، تحقیقات و فناوری است که شاخص‌هایی را در زمینه سنجش و ارزیابی فناوری و نوآوری معرفی کرده است (Sheykhan & Bakhtiari- Nejad, 2014; Norouzi Chakli et al., 2009) شاخص‌های معرفی شده در مطالعات پیشین، سه شاخص اصلی زیر برای تعیین وضعیت کشورها در تولید فناوری انتخاب شدند:

- تعداد سندهای ثبت اختراع؛

- هزینه‌های صرف شده در بخش R&D در مقایسه با تولید ناخالص داخلی هر کشور؛

- تعداد نیروی انسانی متخصص فعال در مراکز R&D.

بدین ترتیب، در قسمت ۱.۱. آمار مربوط به وضعیت کشور ایران و کشورهای منتخب از نظر تعداد اختراعات ثبت شده ارائه شده است. در قسمت ۲.۱. آمار مربوط به میزان هزینه‌های صرف شده در کشورها برای تحقیق و توسعه و در قسمت ۳.۱. نیز آمار تقریبی نیروی انسانی متخصص فعال در مراکز تحقیق و توسعه کشورها، به ازای هر یک میلیون نفر جمعیت، ارائه شده است.

در این مطالعه قسمت عمده اطلاعات مربوط به ثبت اختراقات از سه مرجع زیر استخراج شده‌اند:

- سازمان مالکیت فکری جهانی^۱ که به اختصار WIPO نامیده می‌شود و یکی از ۱۵ آژانس تخصصی سازمان ملل متحد است که از سال ۱۹۶۷ میلادی برای تشویق فعالیت‌های خلاقانه و ترویج روش‌های حفاظت از مالکیت فکری در سرتاسر جهان ایجاد شده است؛

- دفتر ثبت اختراق و نشان تجاری آمریکا^۲ که به اختصار USPTO نامیده می‌شود و از سال ۱۹۷۵ در آمریکا فعالیت می‌کند؛

- دفتر اختراقات اروپا^۳ که به اختصار EPO نامیده می‌شود و از سال ۱۹۷۷ فعالیت دارد.

۱-۲. داده‌های آماری ثبت اختراقات

در بررسی پایگاه داده سازمان جهانی مالکیت فکری، WIPO، تعداد اختراقات ثبت شده کشورهای منتخب برای سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۵ میلادی استخراج و مجموع کلی آنها در جدول ۱ ارائه شده است (World Intellectual Property Organization statistics). این آمار مربوط به داده‌هایی است که هر کشور بر اساس اختراقات ثبت شده در داخل همان کشور در اختیار پایگاه مذکور قرار داده است. بر طبق این آمار تعداد اختراق ثبت شده در داخل کشور ایران در فاصله سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۵ میلادی ۲۰۹۷ مورد بوده است که ۳۵٪ درصد مجموع اختراقات کشورهای منتخب را شامل می‌شود.

1- WIPO: World Intellectual Property Organization Statistics

2- USPTO: United States Patent & Trademark Office

3- EPO: European Patent Office

در پایگاه سازمان جهانی مالکیت فکری، تعداد اختراقات ثبت شده کشورها در زمینه مهندسی مکانیک به صورت صریح و مستقیم رائه نشده است، اما مطابق آخرین دسته‌بندی مؤسسه فرانه و فر، Schmoch (۲۰۰۸) ۳۰۲ جدول‌های زمینه‌های مختلف فناوری که در سال ۲۰۰۸ منتشر شده است، می‌توان آمار پایگاه WIPO را به تفکیک ۳۵ گروه فناوری استخراج کرد. در جدول ۳ این دسته‌بندی نشان داده شده و ردیف‌های ۲۵ تا ۳۲ آن مربوط به مهندسی مکانیک است. براین اساس، در جدول ۲ آمار تفکیکی ثبت اختراقات کشورها در سازمان WIPO را مطابق دسته‌بندی مذکور می‌توان مشاهده کرد. در این جدول آمار تفکیکی کشورهایی که تعداد اختراقات آنها کم است (از جمله ایران)، موجود نیست.

جدول ۱: تعداد اختراقات کشورها در WIPO از سال ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۵ میلادی

دفتر	ردیف	همه اختراقات (۲۰۱۱-۲۰۱۵)	سهم از کل (%)
مکریک	۱۰	۵۳۳۶۸	۰/۹۳
انگلستان	۱۳	۲۹۷۲۲	۰/۵۲
هندوستان	۱۶	۲۵۰۴۸	۰/۴۴
نیوزلند	۱۷	۲۴۵۵۰	۰/۴۳
ریزیم اشغالگر	۱۸	۲۰۶۶۳	۰/۳۶
ایران	۱۹	۲۰۲۹۷	۰/۳۵
برزیل	۲۱	۱۵۴۰۱	۰/۲۷
مالزی	۲۴	۱۳۰۵۵	۰/۲۳
ترکیه	۳۵	۶۱۰۷	۰/۱۰
عربستان سعودی	۴۹	۱۸۰۹	۰/۰۳
کل جهان	-	۵۷۳۷۵۰۰	۱۰۰
آمریکا	۱	۱۳۵۴۵۸۰	۲۳/۶۱
ژاپن	۲	۱۲۰۶۶۹۳	۲۱/۰۳
چین	۳	۱۱۸۹۴۵۰	۲۰/۷۳
کره جنوبی	۴	۵۶۷۱۷۶	۹/۸۸
روسیه	۵	۱۶۳۱۷۳	۲/۸۴
کانادا	۶	۱۱۲۳۶۴	۱/۹۶
استرالیا	۷	۹۵۱۱۵	۱/۶۶
آلمان	۸	۶۶۷۳۴	۱/۱۶
فرانسه	۹	۵۹۱۱۹	۱/۰۳

جدول ۲: اختراقات مرتبط با مهندسی مکانیک در WIPO (۲۰۱۱ تا ۲۰۱۵ میلادی)

دفتر	کل اختراقات (۲۰۱۱-۲۰۱۵)
استرالیا	۱۵۵۳۳
انگلستان	۷۹۲۸
نیوزلند	۷۳۳۵
برزیل	۴۷۶۲
دفتر	کل اختراقات (۲۰۱۱-۲۰۱۵)
روسیه	۳۹۳۱۶
آلمان	۲۸۶۴۲
کانادا	۲۳۵۲۷
فرانسه	۲۲۲۸۳
دفتر	کل اختراقات (۲۰۱۱-۲۰۱۵)
ژاپن	۲۸۳۴۰۲
چین	۲۴۰۹۵۷
آمریکا	۲۰۵۹۱۶
کره جنوبی	۱۲۱۵۱۰

جدول ۳: دسته‌بندی سال ۲۰۰۸ WIPO برای فناوری‌های موجود در جهان در رشته‌های مهندسی

دسته‌بندی فناوری‌ها با جزئیات بیشتر	فناوری‌ها
1. Electrical Machinery, Apparatus & Energy 2. Audio-Visual Technology 3. Telecommunication 4. Digital Communication 5. Basic Communication Processes 6. Computer Technology 7. IT Methods for Management 8. Semiconductors	۱. ماشین‌آلات، دستگاه‌ها و انرژی الکتریکی ۲. فناوری صوتی-تصویری ۳. ارتباطات دوپرورد ۴. ارتباطات دیجیتال ۵. فرایندهای پایه‌ای و بنیادی ارتباطی ۶. فناوری کامپیوتر ۷. روش‌های فناوری اطلاعات برای مدیریت ۸. نیمه‌هادی‌ها
9. Optics 10. Measurement 11. Analysis of Biological Materials 12. Control 13. Medical Technology	۹. اپتیک و نورشناسی ۱۰. اندازه‌گیری ۱۱. تجزیه و تحلیل مواد زیستی و بیولوژیکی ۱۲. کنترل ۱۳. فناوری پزشکی
14. Organic Fine Chemistry 15. Biotechnology 16. Pharmaceuticals 17. Macromolecular Chemistry, Polymers 18. Food Chemistry 19. Basic Materials Chemistry 20. Materials, Metallurgy 21. Surface Technology, Coating 22. Micro-Structures and Nano-Technology 23. Chemical Engineering 24. Environmental Engineering	۱۴. شیمی آلی ۱۵. بیوفناوری ۱۶. داروسازی ۱۷. شیمی درشت مولکول و پلیمرها ۱۸. شیمی تغذیه ۱۹. شیمی مواد پایه‌ای ۲۰. مواد و مetalولوژی ۲۱. فناوری سطح و پوشش‌ها و روکش‌ها ۲۲. ریزساختارها و نانوفناوری ۲۳. مهندسی شیمی ۲۴. مهندسی زیست محیطی
25. Handling 26. Machine Tools 27. Engines, Pumps, Turbines 28. Textile and Paper Machines 29. Other Special Machines 30. Thermal Processes and Apparatus 31. Mechanical Elements 32. Transport	۲۵. ابزارالات دستی ۲۶. ابزارالات ماشین ۲۷. موتورها، پمپ‌ها و توربین‌ها ۲۸. ماشین‌آلات چاپ، کاغذ و نساجی ۲۹. سایر ماشین‌های مخصوص ۳۰. فرایندها و دستگاه‌های گرمایی ۳۱. اجزای مکانیکی ۳۲. حمل و نقل
33. Furniture, Games 34. Other Consumer Goods 35. Civil Engineering	۳۳. لوازم منزل، بازی‌ها و اسباب بازی‌ها ۳۴. سایر کالاهای مصرفی ۳۵. مهندسی شهرسازی و راه و ساختمان

در این قسمت آمار پایگاه داده دفتر ثبت اختصار و نشان تجاری آمریکا (USPTO) ارائه شده است. تعداد کل اختراقات ثبت شده کشورها در کنار اختراقات رشته مهندسی مکانیک، برای دو بازه زمانی؛ یعنی از ابتدای تأسیس تا سال ۲۰۱۵ و در فاصله ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۵ میلادی در جدول ۴ ارائه شده است (United States Patent and Trademark Office Statistics). رتبه کلی هر کشور نیز بر اساس تعداد کل اختراقات ثبت شده از ابتدای تأسیس این دفتر تعیین شده است. مطابق این آمار، تعداد اختراقات ثبت شده کشور ایران در دفتر ثبت اختراقات امریکا از ابتدای تأسیس دفتر تا سال ۲۰۱۵ میلادی ۲۱۹ مورد و در فاصله سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۵ میلادی ۱۳۱ مورد بوده است.

جدول ۴: تعداد اختراقات کشور ایران و سایر کشورها در USPTO

مهندسی مکانیک			تمام زمینه‌ها				کشور
اختراقات سال‌های (۲۰۱۱-۲۰۱۵)	کل اختراقات از تأسیس تا ۲۰۱۵ سال	رتبه کلی	اختراقات سال‌های (۲۰۱۱-۲۰۱۵)	کل اختراقات از تأسیس تا ۲۰۱۵ سال	رتبه کلی		
۳۴۷۶۸۳	۱۱۱۶۵۹۵	-	۱۳۵۴۵۷۹	۶۱۲۲۲۶۶	-		کل جهان
۱۸۳۱۳۸	۶۰۸۵۹۲	۱	۶۴۸۸۳۱	۳۳۷۷۲۴۹	۱		آمریکا
۵۲۳۲۴	۱۷۰۳۶۴	۲	۲۵۴۹۹۲	۱۰۶۱۱۷۰	۲		ژاپن
۲۶۹۹۴	۸۷۸۸۶	۳	۷۴۳۵۱	۴۰۸۷۹۱	۳		آلمان
۸۲۵۷	۲۴۱۶۳	۷	۲۸۲۱۴	۱۶۵۲۶۹	۴		انگلستان
۸۷۴۴	۲۶۳۴۰	۶	۲۹۲۵۷	۱۵۳۹۸۰	۵		فرانسه
۸۱۶۰	۱۹۷۵۶	۸	۷۴۴۳۶	۱۵۲۸۳۵	۶		کره جنوبی
۸۲۲۲	۲۸۲۷۶	۵	۳۱۱۸۰	۱۲۴۰۰۸	۸		کانادا
۳۵۷۳	۷۷۴۵	۱۳	۲۹۰۹۱	۳۸۲۷۲	۱۳		چین
۵۰۳۱	۶۱۶	۱۵	۱۴۵۶۷	۳۴۵۹۵	۱۴		رژیم اشغالگر
۲۵۸۹	۱۱۰۶۷	۱۱	۸۳۹۷	۳۱۸۳۹	۱۵		استرالیا
۴۷۲	۱۱۲۴	۲۸	۱۱۶۹۱	۱۷۱۹۵	۱۹		هندوستان
۵۴۰	۱۰۰۱	۲۹	۱۹۳۰	۴۸۰۷	۲۷		روسیه
۷۹۲	۱۳۵۹	۲۴	۱۱۷۹	۴۰۶۹	۲۸		نیوزلند
۳۴۰	۱۳۳۹	۲۵	۱۳۲۲	۲۶۹۴	۲۹		برزیل
۲۸۳	۸۰۶	۳۰	۷۱۱	۳۳۸۱	۳۱		مکزیک
۱۵۶	۴۱۸	۳۲	۱۱۰۰	۲۴۰۷	۳۲		مالزی
۲۸۲	۳۹۵	۳۳	۱۱۲۲	۱۴۵۳	۳۶		عربستان سعودی
۱۵۳	۲۳۴	۴۰	۳۶۸	۶۲۲۳	۴۵		ترکیه
۴۶	۴۸	۶۱	۱۳۱	۲۱۹	۶۰		ایران

در ادامه آمار مربوط به دفتر اختراعات اروپا ارائه شده است. در جدول ۵ آمار اختراعات ثبت شده کشورهای منتخب در این سازمان برای سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۶ نشان داده شده است. در سازمان EPO وضعیت ثبت اختراعات کشور ایران به مرتب ضعیفتر از دو پایگاه قبلی است.

جدول ۵: تعداد اختراعات کشور ایران و سایر کشورها در EPO از سال ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۶ میلادی

کشور	رتبه	کل اختراقات (۲۰۱۱-۲۰۱۶)
آمریکا	۱	۹۴۲۴۹
آلمان	۲	۸۶۲۴۶
ژاپن	۳	۷۳۷۲۸
فرانسه	۴	۳۱۷۰۲
انگلستان	۷	۱۳۱۲۷
کره جنوبی	۸	۱۲۲۹۲
چین	۱۱	۷۳۵۰
کانادا	۱۳	۵۱۲۴
رژیم اشغالگر	۱۹	۲۴۳۱
استرالیا	۲۰	۲۰۰۸
هندوستان	۲۴	۱۰۱۱
ترکیه	۲۵	۹۹۶
برزیل	۳۰	۴۶۸
روسیه	۳۱	۴۱۷
نیوزلند	۳۷	۳۱۵
عربستان سعودی	۳۹	۲۵۴
مکزیک	۴۲	۱۸۹
مالزی	۴۶	۱۳۲
ایران	۹۰	۵

آمار تفکیکی دفتر EPO برای اختراعات مرتبط با مهندسی مکانیک نیز در جدول ۶ ارائه شده است. این آمار برای تعداد زیادی از کشورهای جهان به صورت مجزا موجود نبود و وضعیت تمام این کشورها در یک سطر جدول ۶ به صورت کلی ارائه شده است. درواقع، این کشورها فعالیت اندکی در ثبت اختراقات در دفتر EPO داشته‌اند.

جدول ۶: اختراقات حوزه مهندسی مکانیک در EPO از سال ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۶ میلادی

کشور	رتبه	اختلافات مهندسی مکانیک (۲۰۱۱-۲۰۱۶)
آلمان	۱	۴۹۸۹۲
ژاپن	۲	۳۶۲۱۹
آمریکا	۳	۳۶۰۷۱
فرانسه	۴	۱۵۱۴۱
انگلستان	۷	۵۸۰۴
کره جنوبی	۱۰	۴۲۶۱
سایر کشورهای کم فعالیت	۱۳	۲۱۴۶
چین	۱۶	۱۵۳۵
کانادا	۱۸	۱۳۷۴
رژیم اشغالگر	۲۰	۹۶۱
استرالیا	۲۱	۸۵۰
ترکیه	۲۴	۵۲۵

۲-۲. داده‌های آماری هزینه تحقیق و توسعه

در این قسمت داده‌های آماری هزینه‌های انجام شده کشورها در بخش تحقیق و توسعه ارائه شده است. در سال‌های اخیر، مجله تحقیق و توسعه^۱ با همکاری سازمان‌هایی نظیر صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی و همچنین مؤسسه تحقیقات صنعتی^۲ و مجله مدیریت پژوهش و فناوری^۳، سالنامه‌ای را با عنوان «پیش‌بینی تأمین بودجه جهانی تحقیق و توسعه^۴» منتشر کرده‌اند در سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۶ از این سالنامه، هزینه کلی تحقیق و توسعه^۵ کشورها (به اختصار GERD) استخراج شده است. در نمودار ۱ و ۲ وضعیت هزینه کشورهای منتخب (به استثنای کشور نیوزلند) در دو مقیاس، جدا و بر حسب شاخص برابری قدرت خرید^۶ نشان داده شده است.

1- R&D Magazine

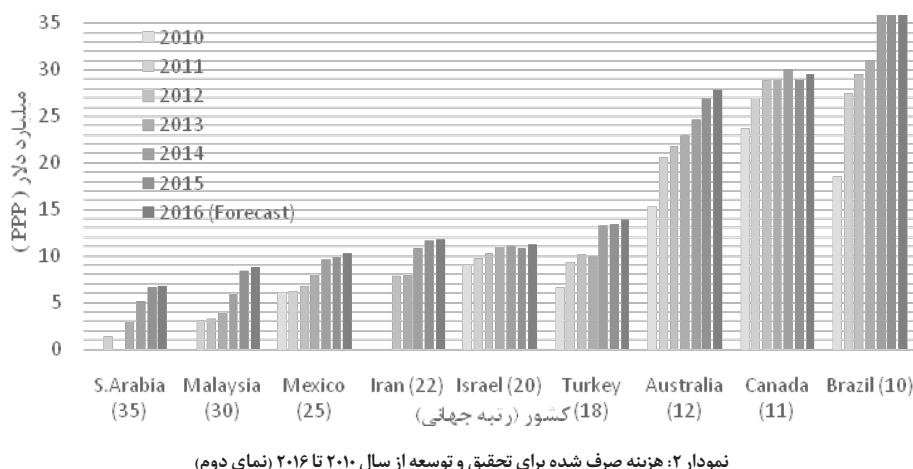
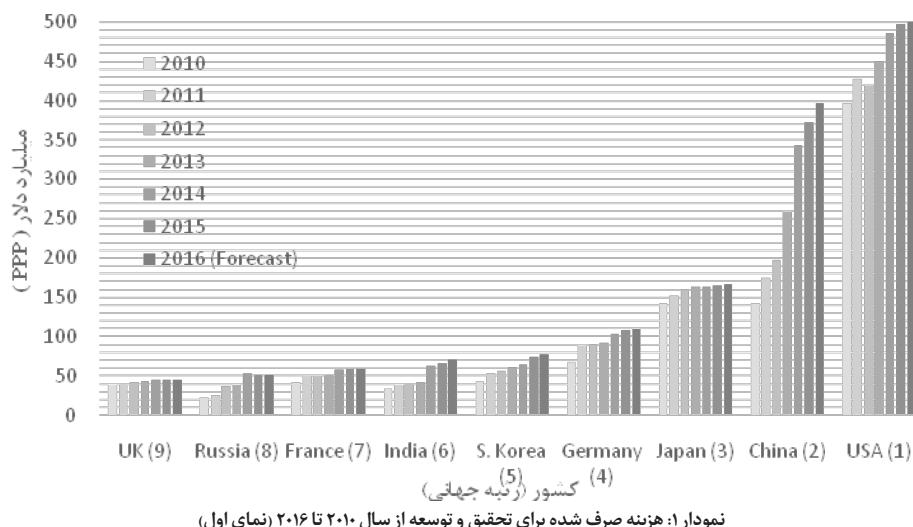
3- RTM: Research-Technology Management

5- GERD: Gross Expenditure on R&D

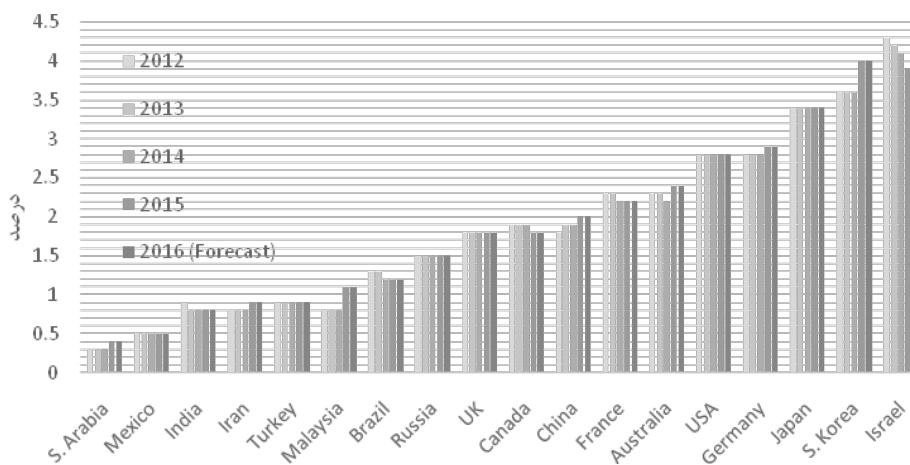
2- IRI: Industrial Research Institute

4- Global R&D Funding Forecast

6- PPP: Purchasing Power Parity

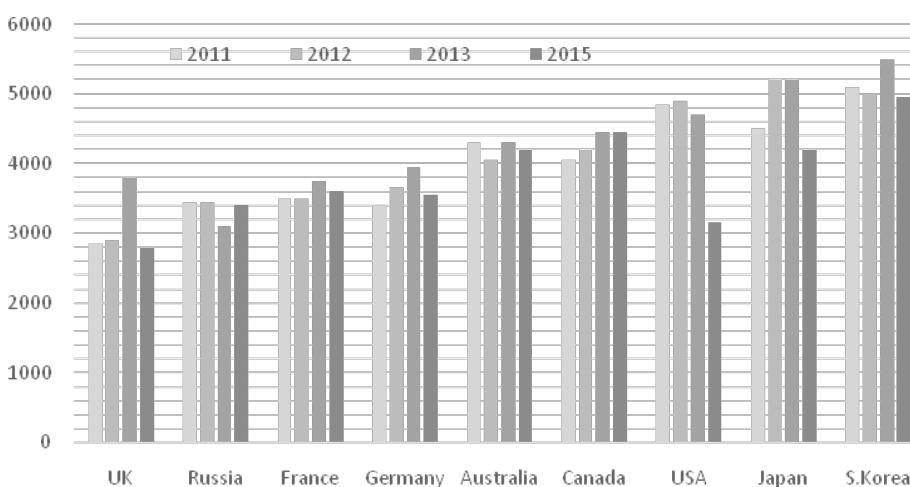
در نمودار ۳ درصد سهم هزینه‌های تحقیق و توسعه از تولید ناخالص داخلی کشورها را رأیه شده است. این شاخص اصطلاحاً شدت تحقیق و توسعه^۱ نام دارد. مطابق این آمار میانگین هزینه سالانه تحقیق و توسعه در کشور ایران در فاصله سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۵ میلادی نزدیک به ۱۰ میلیارد دلار و رتبه کشور در سطح جهان ۲۲ بوده است.

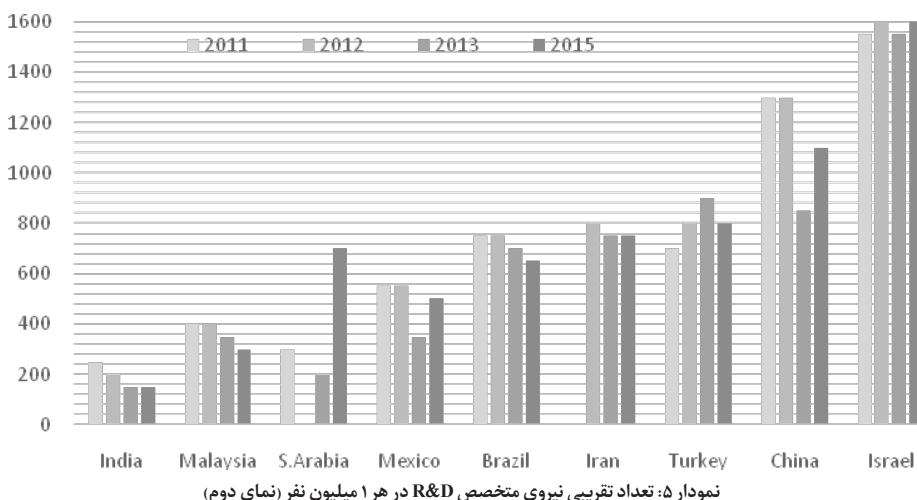
نمودار ۳: درصد تولید ناخالص داخلی هزینه شده برای تحقیق و توسعه از سال ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۶ میلادی

۳-۲. داده‌های آماری نیروی انسانی بخش تحقیق و توسعه

در سالنامه‌های مجله تحقیق و توسعه، آمار تعداد نیروهای متخصص فعال در مرکز R&D نیز برای کشورهای مختلف ارائه شده است. نمودارهای ۴ و ۵ مربوط به کشورهای منتخب و کشور ایران (در دو نما با مقیاس‌های مختلف) است. در فاصله سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۵ میلادی میانگین تعداد افراد ایرانی فعال در تحقیق و توسعه بیش از ۷۵۰ نفر به ازای هر یک میلیون نفر جمعیت بوده است.

نمودار ۴: تعداد تقریبی نیروی متخصص R&D در هر ۱ میلیون نفر (نمای اول)

۳. ارزیابی وضعیت فناوری

در این بخش ابتدا وضعیت اختراعات ثبت شده ایرانی‌ها در داخل و خارج کشور بر اساس آمار ارائه شده ارزیابی و سپس، بودجه‌های پژوهش بررسی و در ادامه وضعیت نیروی انسانی فعال در تحقیق و توسعه ایران شده است.

۳-۱. ارزیابی اختراقات ثبت شده

ابتدا اختراقات ثبت شده در داخل کشور ارزیابی می‌شود. مطابق آمار ارائه شده سازمان مالکیت فکری جهان (WIPO)، تعداد کل اختراقات ثبت شده در دفتر ایران در بازه زمانی ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۵ میلادی برابر با ۲۰۲۹۷ مورد (با میانگین سالانه ۴۰۵۰ مورد) بوده است. در نگاه اول، این تعداد از اختراقات و رتبه جهانی ۱۹ نشان‌دهنده جایگاه جهانی مطلوبی برای کشور ایران است. اما باید توجه داشت که این آمار مربوط به ثبت اختراقات داخل ایران در دوره‌ای است که نظارت‌های لازم بر روند ثبت اختراقات معمول نبوده است و درخصوص ارزش کیفی و قابلیت تبدیل اختراقات ثبت شده به محصولات فناورانه، که مورد پذیرش بازار باشد، تردید جدی وجود دارد. حتی اگر پذیریم که آمارهای مربوط به اختراقات ثبت شده داخل کشور درست هستند و از نظر کیفی نیز این اختراقات ارزشمندند و قابلیت تبدیل به محصولات فناورانه را دارند، این واقعیت که نشانه‌های بسیار اندکی از ابداعات ایرانی‌ها، چه در بازار مصرف و چه در بازار صنعت، وجود دارد، بیان کننده آن است که ساختارهای مدیریتی و حمایتی لازم برای پیگیری و طی کردن مراحل تبدیل ایده‌ها و تازه‌های علمی به محصولات فناورانه در کشور وجود ندارد یا آنها وظایف خود را به درستی انجام نمی‌دهند.

در ادامه، وضعیت اختراعات ثبت شده ایران در پایگاه‌های بین‌المللی شامل دو پایگاه ثبت اختراقات امریکا و اروپا ارزیابی شده است. در پایگاه ثبت اختراقات آمریکا (USPTO) از ابتدای تأسیس در سال ۱۹۷۵ تا سال ۲۰۱۵، بیش از ۶۱ میلیون اختراع به ثبت رسیده که بیش از ۱/۱ میلیون از این تعداد مربوط به مهندسی مکانیک است. کشور ایران در این دوره ۴۰ ساله با تعداد کلی ۲۱۹ اختراع در رتبه جهانی ۶۰ قرار دارد. در زمینه مهندسی مکانیک نیز تعداد کلی اختراقات ثبت شده ایران برابر ۴۸ مورد است و جایگاه ۶۱ را دارد.

بررسی وضعیت اختراقات ثبت شده کشورها در دفتر ثبت اختراقات اروپا (EPO) در فاصله سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۵ نیز نشان می‌دهد که تعداد اختراقات ثبت شده کشور ایران در این پایگاه ناچیز بوده است و رتبه جهانی ۹۰ را دارد.

این آمارها نشان می‌دهد که از نظر تولید فناوری، کشور ما در زمرة کشورهایی قرار دارد که نه تنها صاحب فناوری نیستند، بلکه با توجه به نرخ نامحسوس رشد ثبت اختراقات در پایگاه‌های بین‌المللی در طی سال‌های اخیر، به نظر می‌رسد که یا برنامه‌ای برای حل این چالش وجود ندارد یا برنامه‌های موجود کارایی ندارند.

۲-۳. ارزیابی بودجه تحقیق و توسعه

آمار موجود از نظر بودجه صرف شده کشورها در بخش تحقیق و توسعه در فاصله سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۶ میلادی (نمودارهای ۱ و ۲) نشان می‌دهد که کشور ایران بامیانگین تقریبی ۱۰ میلیارد دلار (با شاخص برابری قدرت خرید)، در جایگاه ۲۲ جهان و سوم خاور میانه قرار دارد. این مبلغ در حدود ۰/۸۵ تا ۰/۹ درصد از تولید ناخالص داخلی ایران در بازه زمانی مذکور است. این آمار با آمارهای قانون بودجه و همچنین با آمارهایی که مسئولان کشور در حوزه پژوهش، برای همان مقاطع زمانی، ارائه کرده‌اند، مغایرت دارد.

طبق آمارهای قانون بودجه در سال‌های مذکور (۲۰۱۰ تا ۲۰۱۶) و سال‌های قبل از آن و سال‌های پس از آن، رقم نسبت بودجه پژوهش به تولید ناخالص داخلی همواره حدود ۵/۰ درصد یا کمتر بوده است.
(News Website of Mashreghnews)

ارقام تخصیص یافته کشور به تحقیق و توسعه عمده‌ای مربوط به بودجه تکلیفی قانون بودجه برای وزارت‌خانه‌ها و واحدهای بزرگ صنعتی است که بجز در وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، عملأً صرف فعالیت‌های پژوهشی و فناوری نمی‌شود. به همین دلیل است که تقریباً تمام تولیدات علمی و پژوهشی کشور حاصل فعالیت دانشگاه‌ها و پژوهشگاه‌های کشور است که سهم اندکی از مجموع بودجه رسمی تحقیق و توسعه را دارند. این در حالی است که سایر وزارت‌خانه‌های صنعتی و بسیاری از واحدهای بزرگ صنعتی کشور که قسمت عمده بودجه‌های پژوهشی مربوط به

آنهاست، تقریباً هیچ دستاورد فناوری یا نوآوری قابل عرضه‌ای در عرصه‌های داخلی و جهانی ندارند.

۳-۳. ارزیابی نیروی انسانی

از نظر نیروی انسانی متخصص فعال در مراکز تحقیق و توسعه نیز در میان ۱۹ کشور منتخب، به ترتیب کشورهای کره جنوبی، ژاپن، آمریکا، کانادا، استرالیا، آلمان، فرانسه، روسیه و انگلستان بیشترین نسبت نیروی انسانی متخصص به جمعیت را دارند (تقریباً بین ۳۰۰۰ تا ۵۰۰۰ نفر در هر ۱ میلیون نفر جمعیت). در حالی‌که این رقم برای سایر کشورهای مورد بررسی حدود ۲۰۰ تا ۱۶۰۰ نفر است. کشور ایران در میان این ۱۹ کشور در جایگاه پانزدهم قرار دارد و میانگین تقریبی نیروی انسانی متخصص آن حدود ۷۵۰ نفر در هر ۱ میلیون نفر است. این مقایسه نشان می‌دهد که تعداد نیروی انسانی متخصص فعال در مراکز R&D در کشور ایران حدود یک‌پنجم کشورهای پیشرفته است.

۴-۳. بررسی نقاط قوت و ضعف تولید فناوری

آمارها و ارزیابی‌های نشان می‌دهد که کشور ما از نظر تولید فناوری با چالشی جدی روبروست. در این بخش علل این امر بررسی و با این پرسش شروع می‌شود که چرا کشور ایران در تولید فناوری ناتوان است؟ برای تحلیل این مسئله ابتدا مهم‌ترین پیش‌نیازهای تولید فناوری بیان و سپس، نقاط قوت و ضعف کشور در آنها بررسی شده است. مهم‌ترین پیش‌نیازهای تولید فناوری را می‌توان به صورت زیر بیان کرد:

الف. فرهنگ سازی و تبیین اهمیت تولید فناوری برای آینده کشور؛

ب. داشتن عزم ملی و مشخص بودن راهبردها، اهداف و برنامه‌های آینده تولید فناوری همراه با وجود جوی روشن از آینده کشور؛

پ. فراهم بودن نیروی انسانی دانش‌آموخته و آماده کار در کنار متخصصان با تجربه؛
ت. تأمین بودجه و امکانات مالی؛

ث. فراهم بودن آزمایشگاه‌های پژوهشی مجهز به تجهیزات روز در صنعت و دانشگاه؛
ج. داشتن ارتباط جهانی با مراکز بین‌المللی تحقیق و توسعه و مراکز فناوری؛

ج. امکان تهیه و تأمین نیازهای مرتبط با تولید فناوری از بازارهای داخلی و خارجی؛

ح. وجود زیرساخت‌های لازم برای طی مراحل تبدیل ایده‌ها و خلاقیت‌های فکری تا محصول قابل عرضه به بازار مصرف یا قابل ارائه به بخش‌های صنعتی و خدماتی.

در حال حاضر، از مجموعه موارد مذکور، دو مورد را می‌توان به عنوان نقاط قوت کشور برشمرد: ۱. نیروی انسانی دارای مدارک دانشگاهی و آماده کار که باید متناسب با نیازهای فناوری، آموزش‌های تخصصی لازم را بیینند (بند پ)؛ ۲. اقدامات معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری برای حمایت از

ایده‌پردازان و نوآوران (بند ح).

درخصوص نیروی انسانی دانشگاهی نیز حجم عظیم دانش‌آموختگان مهندسی در کشور نقطه قوتی است که با مدیریت نامناسب و بیکاری بخش بزرگی از دانش‌آموختگان به تهدیدی جدی برای کشور و فرصتی برای سایر کشورها تبدیل شده است.

علی‌رغم فراوانی دانش‌آموختگان آماده کار، به‌ویژه در رشته‌های مهندسی، به‌دلیل فقر شدید دانشگاه‌ها از نظر امکانات و تجهیزات آموزشی و پژوهشی و نیز کاهش حضور دانشجویان در فعالیت‌های کارگاهی و آزمایشگاهی، بیشتر آنها از کسب تجارت‌عملی لازم در طی تحصیل برخوردار نیستند، بدین دلیل که در بیشتر پایان‌نامه‌های دانشگاهی به جای اجرای پروژه‌های کاربردی و تولید نمونه‌های اولیه محصولات فناوری یا حل مشکلات واقعی صنعت، به مباحث نظری و شبیه‌سازی‌های نرم‌افزاری بسنده می‌شود.

درخصوص سایر بندهای یادشده، وضعیت کشور نابسامان و نامطلوب است. از اولین بند پیش‌نیازهای تولید فناوری؛ یعنی فرهنگ‌سازی و تبیین اهمیت تولید فناوری شروع کنیم. اصولاً مقوله تولید فناوری در کشور ما به باور عمومی تبدیل نشده است. در کشورهای پیشرفته صنعتی و در حال توسعه، دانشگاه‌ها مسئولیت تولید علم را بر عهده دارند که ارزش معنوی دارد، ولی عموماً به طور مستقیم تولید ثروت نمی‌کند. تولید فناوری در این کشورها بر عهده شرکت‌های بزرگ صنعتی و خدماتی است که قادرند در تولید فناوری سرمایه‌گذاری و از فناوری‌های تولید شده ثروت کسب کنند. آن‌ها برای تبدیل تازه‌های علوم به فناوری علاوه بر تولید فناوری در مراکز تحقیق و توسعه خود، از دانشگاه‌ها نیز به‌طور گسترده حمایت مالی می‌کنند. دانشگاه‌ها بر پایه نوآوری‌های علمی خود، نمونه‌های اولیه محصولات فناورانه را تولید می‌کنند و در اختیار صنعت قرار می‌دهند تا به محصول نهایی تبدیل و به بازار عرضه شود. بدین ترتیب، پیوندی منطقی و مبتنی بر نیازهای صنعت و دانشگاه بین این دو نهاد وجود دارد.

درکشور ما، بجز در برخی صنایع دفاعی و فضایی و طیف کوچکی از سایر صنایع، تولید فناوری هرگز در اولویت مدیران صنعت قرار نداشته است و رسالتی نیز از این نظر برای خود قائل نبوده‌اند و نیستند. با نگاهی به وضعیت صنایع مختلف نظیر صنعت خودروسازی کشور با بیش از ۵۰ سال قدمت و وضعیت اسفبار فعلی آن، صنعت نابود شده لوازم خانگی با آن پیشینه ارزشمند و درخشان، صنعت کفش با آن گذشته پر تلاش و موفق، صنعت نساجی با قدمت ۱۰۰ ساله که روزگاری مایه افتخار کشور بوده است و نیز بسیاری از صنایع دیگر، به این نتیجه می‌رسیم که در کنار سایر جنبه‌های سوء مدیریت، از مهم‌ترین علل این وضعیت، فاصله محصولات تولیدی با دانش و فناوری روز است. دنیا امروز دنیای تغییر و تحول است. در این دنیا صنایعی که نتوانند نوآوری داشته باشند و خود را با پیشرفت فناوری هماهنگ کنند، محکوم به نابودی اند.

گرچه تلاش‌های معاونت فناوری ریاست جمهوری در سال‌های اخیر و حمایت این نهاد از ایجاد شرکت‌های دانش‌بنیان و پشتیبانی از آنها می‌تواند در صورت تداوم، به تدریج بخشی از ضعف کشور در تولید فناوری را جبران سازد، ولی ابعاد مسئله به گونه‌ای است که برای رسیدن به شرایط قابل قبول باید در طرز تفکر و شیوه عملکرد مدیران دولتی و متولیان صنعت کشور تحولی اساسی به وجود آید که تولید فناوری را به عنوان یک ضرورت حتمی و برنامه راهبردی پذیرنده و تمام دستگاه‌ها و نهادهای صنعتی، خدماتی، علمی و دانشگاهی نیز در تبیین روش تأمین پیش‌نیازهای تولید فناوری و اجرای آن همکاری کنند.

۴. جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

با توجه به آمار و با مقایسه وضعیت فناوری کشور در تمام حوزه‌ها و به ویژه در مهندسی (مکانیک) با مجموعه‌ای از سایر کشورها شامل کشورهای پیشرفته صنعتی و در حال توسعه، نشان داده شد که شرایط کشور ما در تولید فناوری مناسب نیست.

در زمینه ثبت اختراعات جهانی، تعداد اختراقات ثبت شده کشور ایران در مقایسه با سایر کشورها بسیار ناچیز است. این امر به منزله آن است که سهم کشور ما از تولید ثروت و قدرت ناشی از تولید فناوری بسیار اندک است.

در بحث بودجه تحقیق و توسعه، علی‌رغم آنکه در دوره زمانی مورد بررسی مبالغ چشمگیری، از نظر آماری، به این امر اختصاص یافته است، به نظر می‌رسد که این مبالغ در مسیر مناسبی هزینه نمی‌شوند. شاهد این امر آن است که گرچه اکثریت طیف پژوهشگران در دانشگاه‌های کشور حضور دارند، کل بودجه‌های پژوهشی دانشگاه‌ها در دوره زمانی مورد بررسی حتی به ده درصد ارقام بودجه‌های آماری نیز نمی‌رسد.

از نظر تعداد نیروی متخصص و محققان فعال در پژوهش و توسعه فناوری نیز سهم کشور ما حدود یک‌پنجم کشورهای پیشرفته و در حال توسعه جهان است که این تعداد نیز عملاً شامل اکثریت اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها می‌شود که فعالیت‌های پژوهشی دارند.

در مجموع، مهم‌ترین چالش‌های کشور در امر تولید فناوری، که نیازمند چاره‌اندیشی جدی است، عبارت اند از:

الف. بی‌توجهی به اهمیت تولید فناوری و نقش آن در توسعه کشور؛

ب. نبود زیرساخت‌های لازم برای تبدیل ایده‌ها به محصولات فناورانه؛

پ. اختصاص اندک بودجه و امکانات به تحقیق و توسعه؛

ت. هزینه شدن بودجه‌های اندک در ردیف‌های غیر پژوهشی؛

ث. کمبود شدید امکانات و تجهیزات آزمایشگاه‌ها و کارگاه‌ها در دانشگاه‌ها؛

- ج. نبود ارتباط کافی با مراکز فناوری و تحقیق و توسعه جهانی؛
ج. آشنایی مختصر دانشجویان با صنعت کشور در طول تحصیل.

References

- European Patent Office Statistics, Available at: <https://www.epo.org/about-us/annual-reports-statistics>
- Global R&D Funding Forecast, R&D Magazine, (2010-2016). Available at: <https://www.rdmag.com>
- News Website of Mashreghnews: <https://www.mashreghnews.ir/news/579974>
- Norouzi Chakli, A., Hasanzadeh, M., & Noormohammadi, H. A. (2009). *Evaluation of science, technology and innovation (International concepts and indicators)*. National Research Institute for Science Policy of Iran [in Persian].
- Schmoch, U. (2008). *Concept of a technology classification for country comparisons*. Fraunhofer Institute for Systems and Innovation Research.
- Sheykhan, N., & Bakhtiari-Nejad, F. (2014). Cognitive role of technology evaluation indexes in engineering education development. *Iranian Journal of Engineering Education*, (16)63, 25-38 [in Persian].
- Tabatabaian, S.H. (2009). *Evaluation of current and desired status of technology in Iran*. University Publication Center [in Persian].
- United States Patent and Trademark Office Statistics, Available at: <https://www.uspto.gov>
- World Intellectual Property Organization Statistics, Available at: <http://ipstats.wipo.int/ipstatv2/index.htm>

علی غفاری: دوره کارشناسی مهندسی مکانیک را در دانشگاه صنعتی شریف، کارشناسی ارشد را در اینسیستیتو تکنولوژی جورجیا، و دکترا مهندسی مکانیک را در دانشگاه کالیفرنیا برکلی گذراند و در سال ۱۹۷۸ میلادی از این دانشگاه دانش آموخته شد. وی استاد مهندسی مکانیک در دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی است و در زمینه های کنترل و سیستم های دینامیکی، رباتیک، سیستم های هوشمند و مهندسی زیست فعالیت می کند. نامبرده از دانش آموختگان برگزیده در ۵۰ سال فعالیت دانشگاه صنعتی شریف، استاد نمونه کشوری منتخب وزارت علوم و استاد برجسته مهندسی مکانیک منتخب فرهنگستان علوم است.

مسعود عبدالله‌ی نیا: در حال حاضر دانشجوی دوره دکتری مهندسی مکانیک، گرایش دینامیک و کنترل در دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی است. حوزه پژوهشی وی، خودروهای هوشمند و خودران است. ایشان در سال ۱۳۹۱ مدرک کارشناسی خود را در رشته مهندسی مکانیک از دانشگاه تهران و در سال ۱۳۹۴ نیز، مدرک کارشناسی ارشد خود را در رشته مهندسی مکانیک، گرایش طراحی کاربردی از دانشگاه صنعتی شریف اخذ کرده است.

